

Kome smetaju REKOM i Nataša Kandić

01.07.2011

[Nebojša Grabež](#)

Problemi u **REKOM**-u pojavili su se zbog navodnih finansijskih malverzacija, na koje su ukazali predstavnici par nevladinih organizacija, koji su direktorku Fonda za humanitarno pravo **Natašu Kandić** optužili da je privatizovala regionalni projekat i samovoljno potrošila milione.

Kandićeva kaže da je problem u tome što su se neke nevladine organizacije pretvorile u projektne organizacije i, uz odbacivanje optužbi, ističe da je finansiranje REKOM-a transparentno, a uzrok napada, koji traju od samog početka, vidi kao posledicu rata i ignorisanje činjenice da je u pitanju važna inicijativa za dobijanje bitke sa prošlošću.

“Ja sam presrećna da smo mi uspeli da napravimo ogromnu regionalnu koaliciju za ovu inicijativu i koja odoljeva. To su takvi otpori i napadi koji, naravno, nemaju veze sa činjenicama. Ne može neko da napada i pokušava da ružno predstavi Fond za humanitarno pravo koji nikada nije imao jednu grešku u svom finansijskom izveštavanju. Po oceni rezivizorskih kompanija, mi smo organizacija koja ima najprofesionalnije finansijsko izveštavanje na Balkanu”, kaže Kandić.

Ono što, takođe, zabrinjava povodom ovih napada je – kaže Nataša Kandić - ćutanje civilnog dela društva.

“To nikoga više nije briga. Mi više nemamo društvo koje se bori. Naši intelektualci su se umorili, ili su užasnuti svim ovim što se događa. Oni svi ćute. Naravno, ja sam sigurna da će tu biti velikog uspeha i da ćemo prekinuti tu balkansku praksu relativizacije, poricanja i zloupotrebe brojki. Imaćemo imena onih koji su stradali, ubijeni ili nestali”, tvrdi Kandić.

Postoji potreba za saradnjom

REKOM je jedan od retkih primera u kojem se prepoznaje energija karakteristična za nevladin sektor srpskog društva tokom Miloševićevih devedesetih.

Budući da još uvek postoje velike potrebe za reagovanjem na brojne slučajeve kršenja ljudskih prava u Srbiji, u tom domenu delovanja nevladinih organizacija – po mišljenju **Milana Antonijevića** iz Jukoma – nema značajnijih promena, jer još uvek postoji velika potreba za saradnjom.

“Videli ste ovih dana slučajeve torture, diskriminacije i drugih kršenja ljudskih prava na koje država nije imala adekvatan odgovor. Tek, na

osnovu reakcije javnosti, civilnog društva i medija, možete da vidite neku njenu reakciju, što nije dobro. Još uvek ne postoji sistem koji sam funkcioniše bez tog spoljnog pritiska, već je

neophodno stalno vršiti nadgledanje sprovođenja politika”, smatra Antonijević.

Antonijević kaže da zakonski okvir postoji, ali uopozorava da je njegovo sprovođenje nešto što i dalje mora da bude u fokusu civilnog društva.

“Tu mislim i na evropske vrednosti koje država mora da promoviše, znači raskid sa prošlošću i sve ono što je dovelo Srbiju u poziciju u kojoj je danas, kao jedna zemlja koja nosi veliki deo odgovornosti za ono što se dešavalo na prostoru bivše Jugoslavije i to je jedan teret sa kojim se i civilno društvo nosi i pokušava da od države napravi, ipak, jednu pristojnu instituciju”, navodi Antonijević.

Nema odnosa političkih partija

Opšti je utisak da je nevladin sektor u Srbiji suočen sa brojnim strukturnim i operativnim problemima koji su posledica rada u nedovoljno razvijenom okruženju kojem nedostaju demokratske vrednosti i praksa.

Političke partije, kao nosioci zakonodavne i izvršne vlasti, još uvek nemaju izgrađen odnos prema civilnom društvu, o čemu **Miljenko Dereta** iz Građanskih inicijativa kaže:

“Ja mislim da je ključna stvar u tome da imamo sreću da više

nemamo probleme kojima smo se bavili devedesetih, a imamo nesreću da se sve što treba da gradimo događa u trenutku kada živimo u jednoj siromašnoj državi, u ekonomskoj krizi, kada su očekivanja od nevladinog sektora ogromna i kada se ceo problem političkog angažmana gura u drugi plan, a u prvi plan se stavlja tzv. davanje usluga državi.”

Zbog svega toga je, po mišljenju Derete, potrebna neka vrsta uspostavljanja novih odnosa unutar nevladinog sektora:

“Smatram da to ozbiljno ugrožava prirodu civilnog društva, ne samo u Srbiji, već, mislim da je to globalni proces i mislim da će se to pretočiti u nešto što će postati mnogo jasnije definisan socijalni pokret. Primer toga, već, imamo u Španiji i to će se, nadam se, širiti. A mi ćemo kao sektor u tom trenutku pokazati sve svoje kapacitete, jer imamo iskustva u toj vrsti aktivnosti”, kaže Dereta.